

HÉLÈNE
DRUVERT

EL
PALAU
DE
VIDRE

català
MAEVA young

La Haize és una nena solitària i somniadora. Li encanta imaginar formes als núvols, passejar tot cercant una ploma caiguda del cel, una fulla arrossegada pel vent o una flor que creix entre les llambordes. A la seva ciutat, on tothom s'ha oblidat dels colors de la natura, són autèntics tresors! Els enganxa amb cura al seu quadern vermell, que fulleja cada nit abans d'anar a dormir.

Una tarda cap al tard, els seus passos la porten a la part del darrere d'una vella fàbrica envaïda per l'heura i les males herbes. Amb prou feines sent la remor de la ciutat, fascinada com està per la copa d'un arbre de fulles estranyes que no havia vist mai. S'alça per sobre dels edificis abandonats.

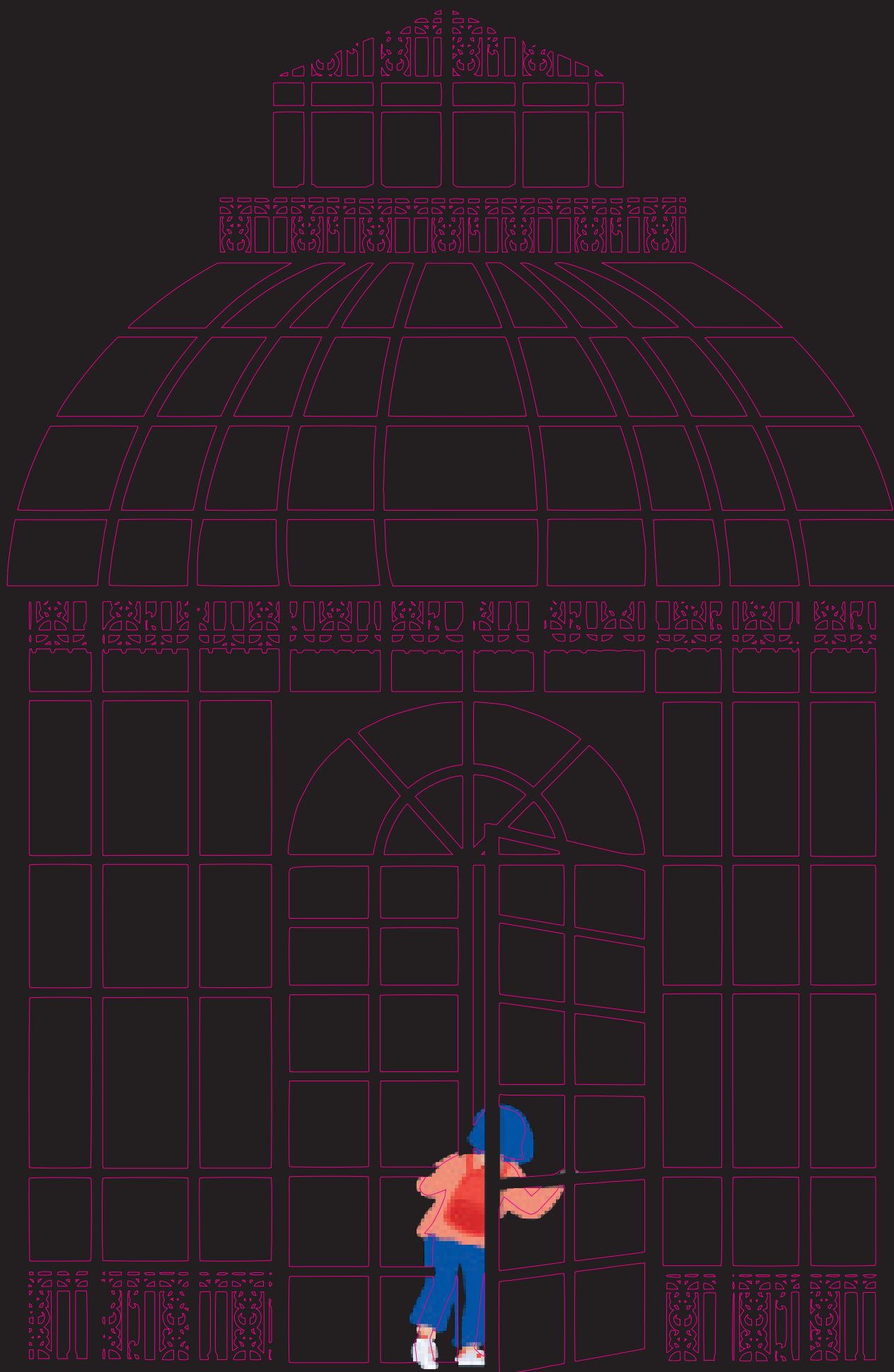

L'arbre queda dissimulat rere una vegetació
espessa, però la Haize és àgil i, branca rere
branca, s'esmuny entre matolls atapeïts
d'arrels embolicades...

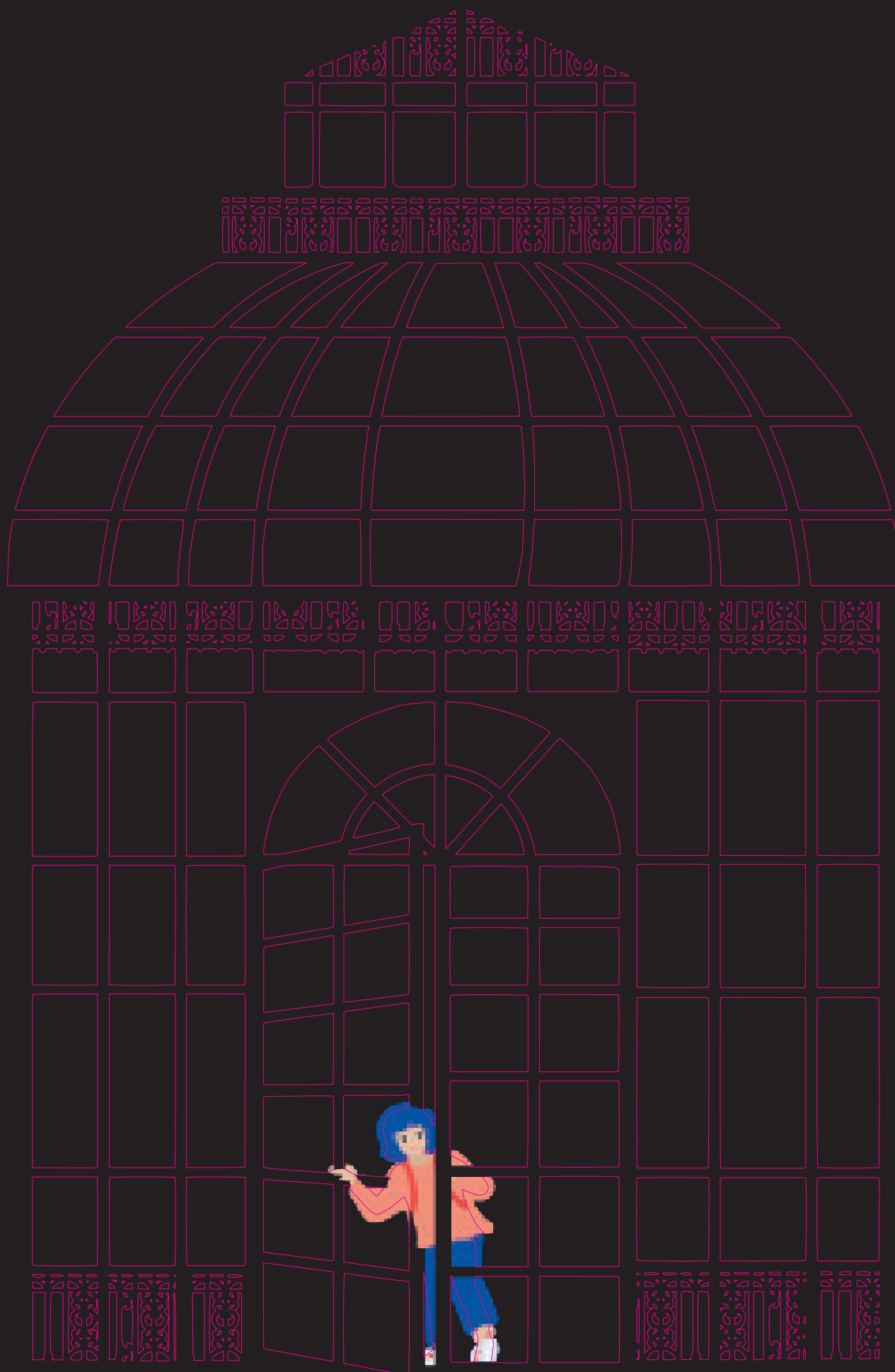

I, a l'altra banda de l'arbre majestuós, amagat
entre la verdor, invisible en aquest terreny
indefinit, s'hi alça... un palau de vidre!
Un hivernacle de debò, un secret oblidat de la
ciutat que fa que a la Haize li bategui fort el cor.

La porta no està tancada amb clau. Curiosa, la Haize l'obre una escletxa i descobreix, astorada, una selva! La naturalesa ha reclamat els seus drets i tot creix entre un desordre alegre.

Una jungla tropical s'alça fins al sostre de vidre, en una infinitat de lianes entortolligades.
Tot és immens i silenciós; la Haize només sent un murmurí suau entre les palmeres.